

SVĚT PSŮ

Svět psů

Test: Psí oči

6/2012

**PROČ PSA
(ne)kastrovat**

Vodní psi

**Tibetský
teriér**

**Bezpečný
byt pro
štěně**

7x Fit

**Třikrát
královský
pudl**

**KOLIE krátkosrstá
i dlouhosrstá**

Cena 49 Kč, Slovensko: cena 2,69€

Kynologický časopis pro všechny chovatele a milovníky psů – nejlepších přátel člověka

Portrét plemene:

Krátkosrstá
kolie ve
zbarvení
blue merle
s bílými znaky,
typickými pro
plemeno

Kolie **krátkosrstá**

Snad každý, kdo někdy měl ovčáka, mi dá za pravdu – jsou to jedineční psi. Co se týče inteligence, schopnosti navázat s člověkem kontakt, reagovat na jeho pokyny a plnit úkoly, které jim zadá, se jim stěží může nějaký jiný rovnat. Ze všech nejlépe totiž dokážou spolupracovat s člověkem.

Portrét plemene:

Tato mince má ovšem také svou druhou stránku - ovčáci kladou na své pány značné nároky. Především potřebují něco dělat, jejich temperament a výrazné pracovní vlohy si žádají od lidí značné nasazení, stejně jako počáteční výchova a pozdější výcvik. Většinu ovčáků jen tak nezvládne člověk bez zkušeností nebo přirozené autority, případně bez docházky na cvičišť. Co má ale dělat ten, kterého podobné aktivity příliš nelákají? Který netouží se svým psem nacvičovat obranu ani pást ovce, jemuž se nechce se psem bojovat o vedoucí postavení ani se nevyznačuje železnou důsledností? Musí se ovčáka raději předem vzdát? Buď - anebo by to mohl zkusit s kolíi. Kolie bývají mírné, poddajné, snášenlivé, neperou se, nemají problém se podřídit i méně zkušenému majiteli. Přes to všechno zůstávají pravými ovčáky - jsou inteligentní, ochotné, poslušné a skvěle spolupracující s člověkem.

Učenní citlivky

Velmi rychle se učí, nesmí se s nimi ovšem

„Skotští ovčáci jsou nyní psy vůbec nejmodernějšími. Krásný ‚collie‘ se těší teď největší oblibě ze všech přepychových druhů a zvláště u nás v Čechách domáhá se znenáhla práva téměř domácího a významu nad jiné vynikajícího.“

V. Fuchs, 1903

jednat ani v náznaku tvrdě. Velká citlivost (někdy až přecitlivělost) jsou dalším typickým znakem, který kolie odlišuje od většiny ostatních ovčáků. Nemají v sobě ostrost ani tvrdost, chybí jim hroší kůže, všechno si moc berou a špatně snášejí i náladovost svého majitele. Nejsou to psi pro „tvrdé chlapy“, přičemž tato charakteristika není myšlena pejorativně. Dominantní, výrazně autoritativní typy, které u psa hledají podobné vlastnosti, by u nich byly na špatné adrese. To, co německý ovčák bere za běžnou normu a standardní výcvik, může být na kolii už daleko „přes čáru“. Jsou to psi jemných

Proč kolie?

Název „kolie“ bývá vysvětlován různě. Nejčastěji bývá odvozován od zvláštního druhu tmavě zbarvených ovcí zvaných coleys. Logicky ale zní i návaznost na slovo „collar“ – límec, protože pro kolie je typický bílý límec kolem krku.

způsobů, mírní až něžní. I proto si je za partnery vybírají spíše ženy a dívky, i když to samozřejmě neplatí univerzálně. Někdy se citlivost kolíi zmiňuje jako typická vlastnost pro plemeno v současnosti. O tom, že tomu tak není, však svědčí slova ze staré kynologické příručky z přelomu století. O kolích se tam píše: „Ušlechtilý collie vyžaduje od svého pěstitele vždy velmi jemnocitného porozumění jakožto tvor inteligentní, téměř lidským rozumem nadaný. ...Jedinou chybou, kterou špatně vychovaný a zejména bitím dressovaný a - zkažený collie trpívá, jest neobyčejná bázlivost

a plachost, kvůli kterým pak nelze psa takového užití ku průvodu zejména ve velkých městech...“

Nesmíte si však hned představovat, že kolie jsou nějakí zakřiknutí nerváci. Většinou to jsou veselí, čilí, přátelští (i když k cizím trochu odtažití) psi s touhou objevovat vše nové a s velkou chutí do života. Milují pohyb, rády běhají, baví je aportování, a tak nebývá těžké je nadchnout pro jakoukoliv sportovní aktivitu. Dokonce jsou schopny vyhovět i ambicióznějším majitelům, kteří touží po sportovních úspěších a stupních vítězů (to se týká především kolíi krátkosrstých,

Dlouhosrstá kolie

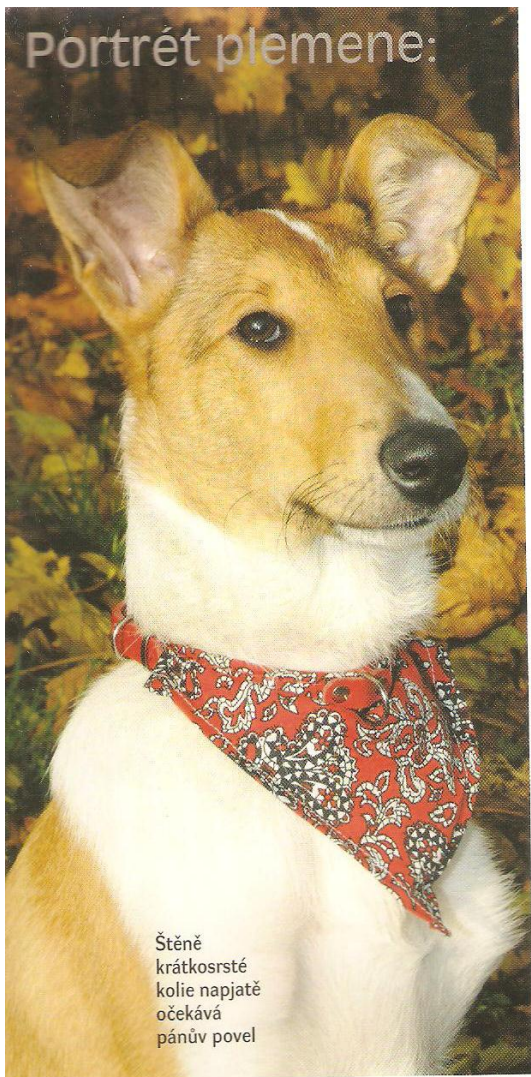
u dlouhosrstých je bohatá srst přece jen určitým handicapem). Po tom, co jsme si doposud o kolích řekli,

Kam za kolíemi v roce 2012

- 5. 7. – Mistrovství republiky kolíi v agility. Louny
- 1. – 8. 7. – Léto s Lassí. Louny
- 6. 11. – Podzimní klubová výstava kolíi a šeltí. Praha - Letňany

Portrét plemene:

Štěně
krátkosrsté
kolie napjatě
očekává
pánův povel

vás možná překvapí, že jsou i dobrými hlídači. Vše podezřelé spolehlivě ohlásí, když si narušitel teritoria nedá říci, po způsobu starých ovčáckých psů ho dokonce neváhají „štípnout“, ovšem nedají se strhnout k bezhlavým útokům a člověka neohrožují na životě, ba ani na zdraví.

Trocha historie

Historie kolí je historií evropských ovčáckých psů. Shodují se s nimi nejen co se týče vzhledu (neosrstěná čenichová partie, vztyčené uši, lehčí, štíhlá stavba těla), ale i ve způsobu pohybu - jsou to typičtí klusáci schopní ale na krátké vzdálenosti i rychlých spurtů. Obojí bylo podřízeno původnímu pracovnímu uplatnění evropských ovčáků, jímž bylo pasení převážně ovčích stád. Nejinak tomu bylo i v Anglii a ve Skotsku, kde se vyskytovalo mnoho lokálních variet. Skotská kolie se formovala na základě dovozů ovčích stád z Lancashire a Yorkshire do Skotska v první polovině 19. století, kdy ovce plemene colley doprovázeli angličtí ovčáci psi. Jako začátek skutečné historie plemene se však zpravidla uvádí až rok 1872, kdy byli dva typičtí jedinci - psi jménem Old Mee a Old Cockie - vystaveni na výstavě psů

v Birminghamu. Vzbudili pozornost chovatelů i zájem veřejnosti, byly sestaveny tři chovné linie, do chovu se vložili chovatelé koní a využili v plemenitbě propracované metody z oblasti chovu plnokrevníků. Kolie byly stále hezčí a hezčí, zájem lidí o ně stoupal a s tím i zájem obchodníků. Největším impulzem ke skutečnému boomu dlouhosrstých kolí se stala náklonnost britské královny Viktorie, která si v 60. letech 19. století ze Skotska přivezla do svého psince několik psů a podnítila tak obrovský zájem o plemeno. Dlouhosrsté kolie se prodávaly za horentní částky. Bohužel ruku v ruce s tím přišel i určitý úpadek plemene, které se začalo příliš vzdalovat přirozenému typu ovčáckého psa. Ten se zachoval spíše v kolii krátkosrsté, která se ovšem několikrát, zvláště v důsledku obou světových válek, ocitla na pokraji vyhynutí.

Stejně, a přece jiné

První věta standardu dlouhosrsté kolie zní: „Dlouhosrstá a krátkosrstá kolie jsou stejné až na délku srsti.“ Tak úplně pravda to však v současné době není. I když obě plemena skutečně dlouho existovala jen jako dva rázy a relativně nedávno se vyvinula z jednoho chovatelského základu, dlouhosrstá kolie byla později výrazněji chovatelsky ovlivňována, hovoří se například o přikřivení poutřů, setrů a barzójů. Díky tomu nabyla výrazně dekorativní podoby, vzdálila se svému původnímu pracovnímu poslání a naopak se přiblížila salonům a světu společenské smetánky. Při pohledu na dnešní dlouhosrsté kolie si lze už jen stěží představit, že se kdysi jednalo

Typické zdravotní problémy

- dysplazie kyčelních kloubů (DKK)
- dysplazie loketních kloubů (DLK)
- anomálie oka kolí (CEA, Collie Eye Anomaly)
- progresivní atrofie sítnice (PRA)
- defekt MDR1 (mnohačetná léková rezistence)

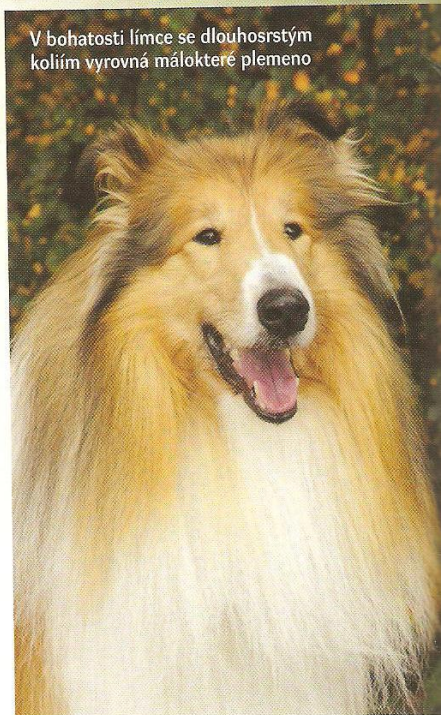
o výkonného nenáročného pracovního ovčáka.

Už jsme se zmínili o době první módní vlny kolí na konci 19. a počátku 20. století. Druhým podobným milníkem byl slavný

hollywoodský film o Lassii, jež se vrací, z roku 1943. Dlouhosrstá kolie se znovu dostala do popředí zájmu veřejnosti, byly s ní točeny další a další filmy a seriály, a tak se stala ve své době jedním z nejpopulárnějších psích plemen na zeměkouli.

Méně nápadná krátkosrstá kolie nic podobného nedokázala, svým relativně obyčejným vzhledem nebyla předurčena pro kariéru lvice salonů a hvězdy filmového plátna. To se jí na jedné straně

V bohatosti línce se dlouhosrstým kolím vyrovná málokteré plemeno

téměř stalo osudným, protože málem vyhynula, na druhé straně však zřejmě neprodělala další zúšlechťovací křížení (i když někdy je opatrně naznačováno, že snad byla „vylepšena“ krví grejhaundů, důkazem mají být její dnes relativně vysoké končetiny). Bezpochyby však byla zpětně ovlivňována příkřížováním dlouhosrstých kolí. V zásadě ale zůstala zachována v původnější podobě a uchovala si robustnost, zdraví, temperament i schopnost podávat výborné pracovní výkony. Někteří farmáři ji stále využívali k práci u stád, zvláště poté, co se dlouhosrstá kolie se svým apartním zjevem stala v tomto směru prakticky nepoužitelnou. Dnešní krátkosrsté kolie jsou mnohem častěji sportovně využívány, mívají oproti dlouhosrstým více temperamentu, bývají pevnější a vyrovnanější v povaze, vitálnější a zdravější.

V současné době jsme svědkem zvláštního jevu, kdy kdysi tak populární překrásná dlouhosrstá kolie (jež v povědomí široké veřejnosti stále zůstává kolí jedinou) vyklízí pozice a setkáváme se s ní stále méně, zatímco její spíše nenápadná,

Portrét plemene:

Vyrovnaný vrh
krátkosrstých kolíí
ve dvou typech
zbarvení

dlouhá léta odstrkovaná krátkosrstá sestřička si získává nové a nové příznivce. Zčásti za to může trend, který v kynologii už nějakou dobu převládá a velí upřednostňovat přirozenost na úkor přešlechtěnosti a obyčejnost oproti krajnostem a exteriérovým výstřelkům. Jeho nejnapadnějším projevem je současná obliba „voříškovitých“ russell teriérů, ale i střízlivých border kolíí vůči mnohem nápadnějším dlouhosrstým kolíím. A také příklon, i když ne tak

masový, ke kolíím krátkosrstým. Lidé sužovaní nedostatkem času na ní bezpochyby oceňují i její „bezúdržbovost“ a celkově menší náročnost. Neradi bychom, aby tento článek vyzněl jako oslava krátkosrsté kolie a jejího „vítězství“ nad kolíí dlouhosrstou. Tak to určitě není. Dlouhosrstá kolie je psem výjimečně krásy a zvláštní důstojnosti, navíc většinu povahových vlastností mají obě plemena shodnou. Pokud se chovatelům a rozhodčím podaří

zvrátit trend posilující u ní především délku a bujnost osrstění na úkor všeho ostatního a vrátit ji zpátky mezi sportovní, pracovně využitelné psy se skvělou mechanikou pohybu, lehkým krokem a bezvadnou anatomii, má šanci dostat se zase na výsluní. Jistě, kolie jsou krásné - ale jejich největší krása se skrývá uvnitř. Ať už pod dlouhým, nebo krátkým kožíškem.

Text L. Smrčková

Foto M. Smrček, archiv M. Ouředníkové (1)

Krycí srst je rovná, na dotek
spíše hrubá a mimořádně
bohatá, zvláště na límci a ocasu

Pes pro pohodáře

Michaela Ouředníková s kolie po boku už prožila více než čtvrt století. Nejprve to byly kolie dlouhosrsté, v posledních patnácti letech propadla především těm krátkosrstým.

Michaela Ouředníková se svými „krátkosrstkami“

A protože není sama, neboť zájem o tento dlouho podceňovaný rás u nás vzrůstá, požádali jsme ji o zodpovězení pár otázek.

S krátkosrstými kolie se u nás nesetkáváme dlouho.

Kdy objevily první?

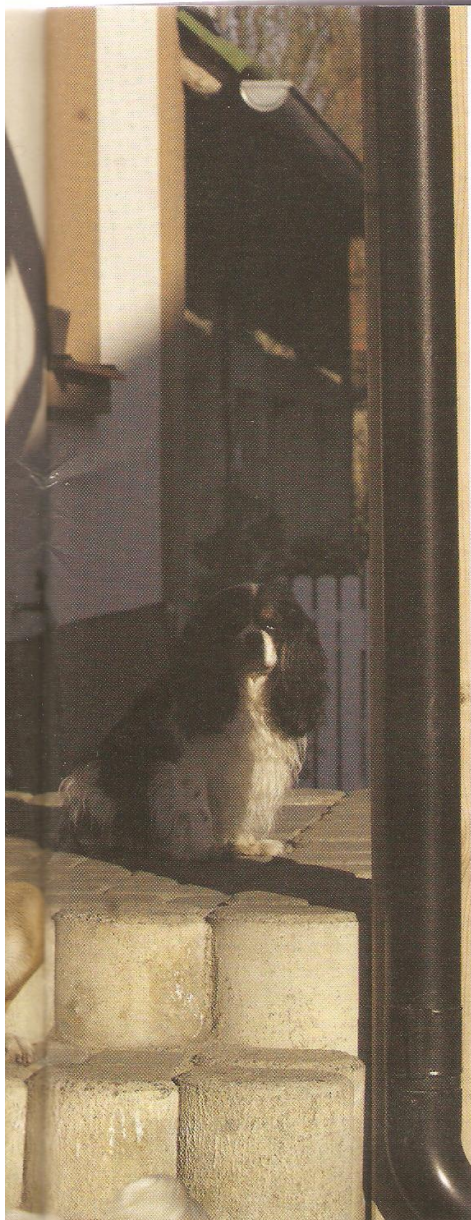
Radu let se u nás chovu „krátkosrtek“ nikdo nevěnoval. Prvním importem sice byl už v roce 1972 pejsek z chovatelské stanice Ihlpol z Německa. Ale nenarodila se po něm však žádná fena a chov se dále nerozvíjel. Další importy byly z Finska a Estonska v roce 1990 do chovatelské stanice Alkami, ale v této stanici se nakonec odchovály jen dva vrhy. Z této stanice pochází naše první krátkosrstá kolie (rok 1995). Další importy jsme přivezli do Čech my a to fenu z Německa (1998) a Dánska (1999) a pejska z Německa - tyto krátkosrsté kolie tvoří základ našeho chovu.

Dlouho byly krátkosrsté kolie tak trochu ve stínu kolí dlouhosrstých. Nyní mi připadá, že se tento zájem obrací, je to pravda?

V době, kdy jsme začali chovat, téměř nikdo netušil, co to vlastně krátkosrstá kolie je a jak vypadá. První vrhy se udávaly velice těžko, ale hodně jsme vystavovali, naše odchovy se začaly prosazovat na předních příčkách psích sportů, jako jsou agility, flyball, coursing, a krátkosrsté kolie se postupně dostávaly do povědomí. Do republiky byly dovezeny další importy, vznikly další chovatelské stanice a odchovány byly další vrhy. V dnešní době již není problém si štěně v naší republice pořídit a určitě je z čeho vybírat. Bohužel navýšení popularity má vždy i určité negativní stránky, například to, že je velké množství tzv. áčkových vrhů - jsou to štěňata, která nejsou vždy odchována s rozmyslem, ale tomu se asi nedokáže úplně vyhnout žádné plemeno.

V čem zásadním se krátkosrstá a dlouhosrstá kolie podle vašich zkušeností liší?

Zásadní rozdíl napovídá již název - je to tedy především v délce srsti. A řekla bych, že ta délka srsti ovlivňuje i aktivitu. „Krátkosrstkám“ se lépe běhá přírodou a lépe plave. Také socializace štěňat je snazší, alespoň podle mé zkušenosti. Odchovala jsem 13 vrhů dlouhosrstých kolí a 15 vrhů krátkosrstých kolí. Krátkosrstá štěňata jsou rychlejší a aktivnější, na rozdíl od dlouhosrstých často „nemají čas“ se pomazlit. Na „chlupatky“ se musí hodně jemně. Většinou jsou povahy spíš klidnější a tvrdý režim, i když jinak férový, jim na 100 procent nebude dělat dobře. Zato za dobré slovo udělají cokoli. Krátkosrsté kolie jsou, jak už jsem se zmínila, trochu živější a někdy je třeba na ně dokonce i křiknout. Ale jinak je u obou dobré přistupovat k výcviku v klidu a v pohodě. Dobré slovo

a dobrý pamlsek jsou zaručenou kombinací... Celkově mezi nimi tak velký rozdíl nevidím, povahově jsou obě plemena vyrovnaná, kontaktní a bezproblémová.

Na co by si zájemci měli dát v praxi pozor při výběru štěněte?

Především by si měli předem ujasnit, proč si pejska pořizují - bude to mazlíček, sportovec, nebo chovný či výstavní jedinec? Svou představu by měli svěřit chovateli, kterého si vybrali, a společně by měli hledat to pravé štěně. Určitě bych nevybírala jen podle prvního dojmu - štěňata se mohou v daný moment návštěvy jevit jako velmi klidná či velmi temperamentní a příští návštěvu tomu bude naopak. Proto je důležitá ona spolupráce s chovatelem, který je v kontaktu se štěňaty každý den. Samozřejmě doporučuji také návštěvu u chovatele doma, aby zájemce získal

představu, jak se chová matka štěňat a jak je o chov postaráno. I když zájemce viděl budoucí matku například na výstavě nebo při agility, domácí chování je přece jen jiné a je dobré se podívat, jak se asi s takovým pejskem žije.

Doporučila bych vybírat štěně s rozmyslem. Pokud se rozhodnete pro určité plemeno, určitě byste si měli přečíst standard. Když si budete vybírat štěně pro výstavu, měli byste sledovat nejen exteriér rodičů, ale i vyrovnanost odchovů. Co se zdraví týče, podívat se na uváděná zdravotní vyšetření a přečíst si něco o nemocech či vadách, které se vyšetřují. Pokud hledáte pejska na sport či na práci, vybírat podle povahových předpokladů - tedy například zvládavější štěně. Štěně se vám samozřejmě také musí líbit! I citová stránka zde hraje svou roli, budete spolu žít!

Bohužel štěně na všechno vyšetřit nelze a každý chovatel by si měl uvědomit, že pracuje s živým organismem. Stejně tak by si měl budoucí majitel uvědomit, že záruka, že jeho štěně bude naprosto bez chyby, neexistuje. Ani v případě, že rodiče mají všechna možná zdravotní vyšetření a honosí se tituly z výstav a zkoušek.

V poslední době se setkávám s lidmi, kteří si myslí, že štěně je věc určitých vlastností - třeba něco jako pračka či rádio - a chtějí zaručit, že bude fungovat podle návodu. Takové záruky já nedávám, ale jsou chovatelé, kteří vám je dají, přestože to v mnoha případech hraničí se zdravým rozumem.

Problémem většiny zájemců je, že chtějí štěně teď hned či v dubnu příštího roku nebo za měsíc apod. To chovatel opravdu není schopen naplánovat.

Jak jsou na tom krátkosrsté kolie po stránce zdravotní?

Řekla bych, že patří ke zdravým plemenům. Průměrný věk dožití je okolo dvanácti let. Klub nenařizuje žádná povinná vyšetření. Vyšetřit se dá dysplazie,

oční vady a MDR (mnohačetná léková rezistence). S těmito vyšetřeními pak zodpovědní chovatelé pracují ve svém chovu ve prospěch populace - tedy nedělají zbytečné spojení zvířat s pozitivními nálezy. Myslím, že s vyšetřeními by se pracovat mělo, ale neměla by se vyvyšovat nad povahu či exteriér psa. Všichni by měli usilovat o rovnováhu, nikoli extrém.

Kolie bývají bezproblémové matky, nikdy

„Je to pes, který se přesně přizpůsobí rytmu vaší rodiny.“

se mi nestalo, že by se o štěňata nestaraly. Rodí samy, většinou není do porodu nutné zasahovat, císařský řez se u nich provádí opravdu zřídka.

K čemu všemu se krátkosrsté kolie používají? Dokážou hlídat a co zvládnou při výcviku?

„Krátkosrstka“ je pro mne především skvělý rodinný pes! Je to pes, který se přesně přizpůsobí rytmu vaší rodiny a který pro vás bude ochoten udělat cokoli. Protože je to ovčák, hlídá si svoje stádo - tedy v našem případě rodinu. Naši psi hlídají dům do té doby, než dotyčného pustím dovnitř.

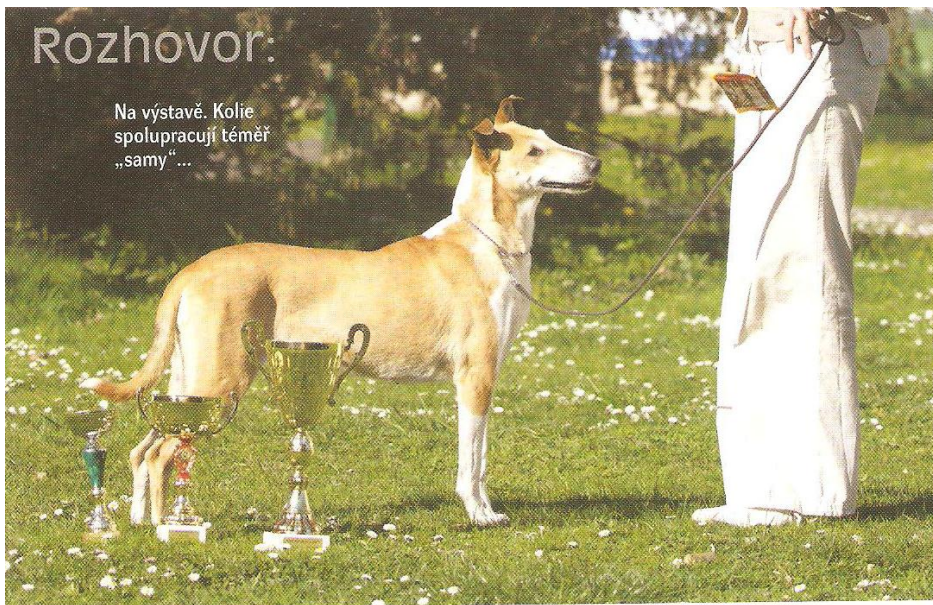
Jakmile vidí, že se s dotyčným bavím

Odpočinek na gauči. Krátkosrstým kolím je v bytě dobře.

Rozhovor:

Na výstavě. Kolie spolupracují téměř „samy“...

a pustím ho dál, přestanou výstražně štěkat a začnou se vítat. Co se výcviku týče, zvládnou prakticky vše. Rozhodující je, jestli mají motivaci, a páneček v nich vzbudí zájem, aby je příslušná disciplína bavila. Uplatní se ve všech kynologických sportech, ale není to workoholik, spokojí se klidně jen s vycházkami a hraním. V tom mají oproti mnoha ovčáckým plemenům velkou výhodu. Většina velice ráda aportuje, takže stačí házet míček a kolie bude spokojená. Kolie je pes, který má rád kontakt s lidmi. Nedoporučuji ho zavřít do kotce na zahradě! Samotná velmi strádá.

Je možno to částečně vyřešit pořízením druhého psa?

Pokud máte doma prostor a nejste si jisti, že během týdne se budete moci své kolii intenzivně věnovat, pořiďte jí kamaráda. Doporučuji to ale udělat postupně, ne najednou, určitě je vhodné prvního pejska naučit určitým dovednostem a další přichází již všechno rychle okouká. Jako dvojka jsou „krátkosrstky“ naprosto úžasné. Rády si spolu hrají a život je pro ně i pro vás určitě veselejší. Je celkem jedno, jestli plánujete fenku nebo pejska, ale doporučuji stejné pohlaví - tedy dva psy nebo dvě feny.

Jak se krátkosrstá kolie vychovává a cvičí?

Přiznám se, že já osobně své kolie moc necvičím. Nemám ráda dril a příkazy, jsem pohodový člověk a potřebuji vedle sebe pohodového psa, který nepotřebuje tvrdý výcvik a maximální důslednost. Přesto moji psi chodí na volno, přijdou, když je volám, vědí, kam v domě směřjí a nesměřjí a podobně. To je pro mne rozhodující. Člověk musí mít samozřejmě stanoveny hranice, co psu dovolí, co ne, a vědět, co od něj očekává. Kolie je pes, který je velmi citlivý a chápavý. Není nutno se s ní „přetahovat“ o to, kdo bude vůdce smečky.

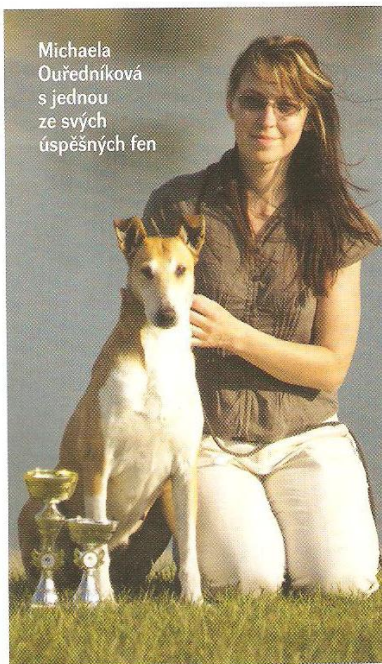
Pokud budete ke kolii přistupovat klidně a jasně, nebudete mít žádné problémy. Jestliže s tímto psem žijete v kontaktu a vnímáte ho, určitě pro vás bude snadné ho vychovávat.

7 plusů pro krátkosrstou kolii Psů se mi líbí opravdu hodně. Zkusím shrnout důvody, proč kolie vyhrávají, do několika bodů:

Profil osobnosti: Michaela Ouředníková

- kolie chová už 25 let
- stála u počátku chovu krátkosrstých kolii v ČR
- pracovala jako poradce chovu kolii
- její chovatelská stanice Krásná louka (www.krasnalouka.eu) patří k nejúspěšnějším
- pocházejí z ní evropské i světové vítězové

Michaela Ouředníková s jednou ze svých úspěšných fen

1. Jde o opravdu chytré a přirozeně bystré psy

Není potřeba je vodit na cvičák a nutit „biflovat“ povely; vše se naučí rychle a bez problémů za krátkou dobu, jenom opakováním a odměnou - žádný tlak není nutný.

2. Nejsou to lovci, jsou to ovčáci

Nejezdí celou vycházku s nosem u země, nehoní všechno, co se pohne - jdou se svojí smečkou. Není nutno mít stále oči na štopkách a psa neustále přivolávat či trvale vodit u nohy. Pro nás, co bydlíme na venkově s „přemnoženou populací mysliveců“, je to vlastnost k nezaplacení.

3. Jsou „tak akorát“

Když vedle vás jde kolie, jde vedle vás pes. Ale když na to přijde, jste schopni tohoto psa „přeprat“ (to samozřejmě nemyslím doslova), zkrátka zvládnout, protože váží výrazně méně než vy. Kolie mají kolem 18 až 24 kg (feny) a 20 až 28 kg (psi). Takže i když nechce, donutíte ji jít, kam chcete vy, naložíte ji do auta, kdykoliv potřebujete, a když se jí nedejbože něco stane, tak ji chvíli i unesete. No a s tím souvisí další praktická věc - zas tak moc toho nesečere.

4. Přizpůsobí se

Jsme lidé zaměstnaní a máme i dost koníčků a zájmů a povinností. A pes se musí chtít nechtě přizpůsobit. Kolím to jde bez problému. Chcete celý den courat po lesích? Půjde s vámi. Nebo máte chuť celý den strávit doma? Lehne si tak, aby na vás viděla, a je také spokojená. Celé léto chodíte denně na vycházky a v zimě jste doma? Není problém. Protože to hlavní je být s vámi a to ostatní je na druhém místě.

5. Super k dětem

Obě naše děti s kolii vyrůstají odmalinka a my se nemusíme bát, že jim něco udělají. Kolie děti milují a mají i jednu skvělou vlastnost - když jim dětičky tu lásku oplácejí moc, prostě se seberou se a odejdou. Nestalo se, že by po dítěti vyjely - prostě se otráveně zvednou a zmizí někam z jejich dosahu.

6. Jsou „samočisticí“ a „bezúdržbové“

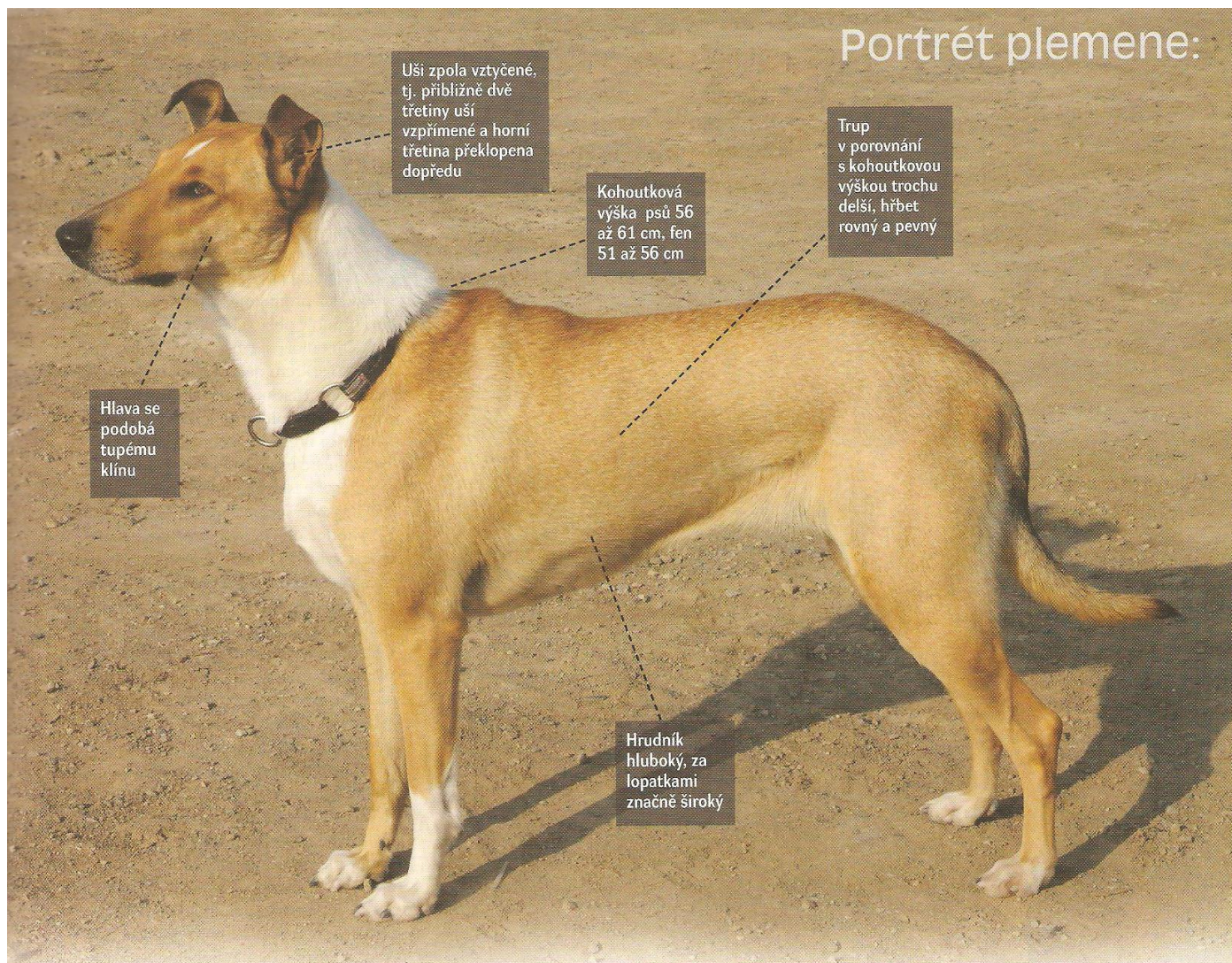
Někomu to možná nevádí, ale my bychom nechtěli mít psa, za kterým pořád zůstává oslintaná podlaha, nábytek, návštěvy... Naši přátelé, kteří mají od nás dvě krátkosrsté zlaté holky, nazývají krátkosrstou kolii samočisticím psem. Líp se to snad vyjádřit nedá. Když se krátkosrstá kolie na začátku vycházky zašpiní a obalí bodláky, než dojde domů, je čistá.

7. Líbí se nám

K tomu asi není moc co dodat...

S Michaelou Ouředníkovou rozhovůvala
Lea Smrčková
Foto archiv M. Ouředníkové

Portrét plemene:

Uši zcela vztyčené, tj. přibližně dvě třetiny uší vzpřímené a horní třetina překlápěna dopředu

Kohoutková výška psů 56 až 61 cm, fen 51 až 56 cm

Trup v porovnání s kohoutkovou výškou trochu delší, hřbet rovný a pevný

Hlava se podobá tupému klínu

Hrudník hluboký, za lopatkami značně široký

Standard krátce: Kolie

Země původu: Velká Británie

Charakteristika: Stavba těla se vyznačuje silou a aktivitou bez známek těžkopádnosti a stopy hrubosti.

Hlava: Charakter hlavy je velice důležitý; musí být posuzována v poměru k velikosti psa. Při pohledu shora i z profilu se hlava podobá tupému, čistě stříženému klínu s hladkými vnějšími liniemi. Lebka je plochá, zužující se plynule po stranách v hladké linii od uší ke špičce černého nosu, aniž by vyčnívaly lícní kosti a tlama působila tenče a špičatě. Při pohledu z profilu probíhají horní linie lebky a obličejové partie paralelně a rovně a jsou stejně dlouhé.

Oči: Velice důležitý bod dodávající psovi půvabný výraz. Střední velikosti (v žádném případě ne příliš malé), poněkud šikmo uložené, mandlového tvaru, barvy tmavě hnědé vyjma jedinců se zbarvením blue-merle, u kterých jsou oči (jedno nebo obě, celé nebo částečně) modré

nebo modře skvrnité. Výraz plný inteligence, s živým a bystrým pohledem při naslouchání.

Uši: Malé (u dlouhosrsté kolie) nebo středně velké (u krátkosrsté kolie), širší v nasazení, na lebce nasazené ani blízko, ani daleko od sebe. V klidu položené dozadu, avšak jakmile je vzbuzena pozornost psa, jsou otočeny dopředu a nesený zcela vztyčené, tj. přibližně dvě třetiny uší stojí vzpřímené a horní třetina je překlápěna přirozeným způsobem dopředu až pod vodorovnou linii přehybu.

Krk: Svalnatý, silný, přiměřené délky, dobře klenutý.

Trup: V porovnání s kohoutkovou výškou trochu delší, hřbet rovný a pevný s lehce klenutými bedry.

Ocas: Dlouhý, pevná část dosahující nejméně k hlezennímu kloubu. V klidu je nesen nízko se špičkou lehce zvednutou. Při vzrušení může být nesen výše, avšak nikdy ne nad hřbetem.

Pohyb: Pohyb je důležitým charakteristickým znakem plemene. Dobře stavěný pes nikdy nevytáčí lokty, přesto jsou přední tlapy při pohybu poměrně blízko sebe. Křížení končetin, kličkující nebo valivá chůze jsou vysoce nežádoucí. Při pohledu zezadu stojí pánevní končetiny od hlezenního kloubu k zemi paralelně. Při pohledu ze strany je pohyb plynulý. Silné zadní běhy s vydatným posunem. Odpovídající prostorný krok je žádoucí, měl by být lehký a bez námahy.

Osrstění:

Krátkosrstá kolie: Krátké, přiléhající, krycí srst tvrdé struktury s hustou podsadou. Srst nesmí být trimovaná ani stříhaná.

Dlouhosrstá kolie: Kopíruje vnější linii těla, velmi husté. Krycí srst rovná a na dotek hrubá, podsada měkká, hebká a velmi hustá, téměř skrývající kůži; hřiva a náprsenka jsou velmi bohaté; na masce

a obličejí srst hladká, na špičkách uší krátká, směrem k nasazení ucha srsti přibývá; praporec na hrudních končetinách bohaté, pánevní končetiny až k hleznu bohatě osrstěné, ale pod hlezem srst hladká. Osrstění na ocasu velmi bohaté.

Barva: Sobolí-bílá, trikolor a blue-merle. Všechny výše uvedené barvy se mohou vyznačovat pro kolie typickými bílými znaky. Obvyklá je tato kresba: celý nebo částečně bílý límec, bílá hrud', končetiny a tlapy, bílá špička ocasu. Na obličejové partii a/nebo na lebce se může vyskytovat lysina.

Velikost: Psi 56 až 61 cm, feny 51 až 56 cm. Hmotnost psi 20,5 až 29,5 kg, feny 18 až 25 kg

KONTAKT:

Klub chovatelů collií a sheltií Praha, www.colлие-sheltie-club.cz
Moravskoslezský klub chovatelů collií a sheltií, www.colлие-sheltie.com